

(משלי כה) אם רעב שנאנך
האכילתו לחם וגוו', כי
גְּחִלִּים אַתָּה חֹתֶה וְגַוֶּן/
וְסִימְנָךְ - (אסתר ח) יָבָא
הַפְּלָךְ וְהַמָּן אֶל הַמְּשֻׁתָּה.
אֲשֶׁר־הָיוּ מֵשִׁׂׂדֵּעַ דֶּרֶפְּכוּ

ללכת בדרך אמרת.

ובכל מי שלא יודע לסדר
את שבחת רboneנו, טוב לו
שלא נברא, ממשום שatzrik
תפללה שהיא שלמה
למעלה, ממשום שatzrik תפללה
מתוך מחשבה ורצון הלב
וקול ודברי השפטים,
לעתות שלמות וקשר
ויחוד למעלה, פמו שהוא
למעלה. כמו שיצאת
שלמות ממעלה למטה,
בך דרך ממטה למעלה

לקשר קשר בראשו.
הסוד לחברים שליכו
בדרכך ישרה - מחשבה
ורצון וקול ודברו. אלו
הארבעה קשוריהם קשיים.
אחר קשר הקשרים של
בלם באחר, נעשו כלם
מראכבה אחת להשרות
עליהם שכינה, ונעשו כלם
לאחר ארבעה תומכים
להחטטר בהם, והשכינה
נסמכת עליהם בכל אוזם
הקשרים העליונים.

מחשבה מוציאיה רצון,
רצון מוציאיה היל רצון שיזיא
מתוך מחשבה, מוציאיה
כול נשנמא, ואוטו קול
שנישמע נולה לקשר
קשרים ממטה למטה,
היכלות מתחומים. הקול
בעלינוים. הקול שהוא
קשר קשרים ימושך

ברכות ממטה למטה בלחש, תומך את ארבעת התומכים הללו: מחשבה ורצון, קול ודברו.
סםך בסיום הקשר, היקום שהכל נקשר בו באחד, וכלם נעשים אחד.

אשרי האיש שקיים קשרו רבונו, וסמן סמכיות בראשו, ומתפונם בכל הדברים הילו שאמרנו.

דָּאִינְוּן חֹבֵין, וְתַּמְטֵאֵן דָּאִתְּיִהְיֶה בְּהַזְּדָאָה עַל הַהְוָא
בְּשֶׁרֶא דְּקָרְבָּנָא. כַּמָּה דְּכַתְּיִבּ, (משלי כה) אם רעב שנאנך
האכילתו לחם וגוו'. כי גְּחִלִּים אַתָּה חֹתֶה וְגַוֶּן/
וְסִימְנָךְ (אסתר ח) יָבָא
הַפְּלָךְ וְהַמָּן אֶל הַמְּשֻׁתָּה. זְבָא
אֲיָהוּ מֵאן דִּידָע אַרְתִּיהִיה לְמַהְהָקָה בָּאַרְתָּחָ קְשָׁוֹת.

ובכל מֵאן דָּלָא יְדָע לְסִדְרָא שְׁבָחָא דְּמָאָרִיה, טָב לֵיה
דָּלָא אָבָרִי. בָּגִין דְּאַצְטְּרִיךְ צָלוֹתָא דְּאֲיָהוּ שְׁלָמָא
לְעִילָּא. (בניו דאצטريك צלotta) מגו מחשבה, ורעותה דלבא,
וְקַלָּא, ומלה דשפון. למבדר שלימו וקשורה
ויחודה לעילא, פגונא דאייהו לעילא. כגונא
דְּנַפְּקָא שְׁלִימָו מַעַילָא לְתַתָּא, הַכִּי אַצְטְּרִיךְ מַפְּתָּא
לְעִילָּא, לקשרא קשרא ברקאה יאות.

רוֹא לְחַבְּרִיאָה דִּיהְכּוֹן בָּאַרְתָּחָ מִישָׁר, מחשבה.
ורעותה. וקלא. ומלה. אלין ארבע מקשרין
קשורי. לבתר קשורי קשرين כלחו בחדא, אתעבידו
כלחו רתיכא חדא, לאשראה עלייהו שכינטא,
וأتעבידו כלחו לבתר ארבעה סמכין לאתעטרא
בָּהוּ, ושכינטא אסתמיך עלייהו, בכל אינון קשرين
עלאיין.

מחשבה אפיק רעותה, (רעתה אפיק כלא) רעותה דנפק
מגו מחשבה, אפיק קלא דאשטעט, וההוא
קלא דאשטעט, סליק לקשרא קשرين מתתא לעילא,
היכליין פקайн בעלאין. קלא דאייהו קשר קשرين
ומישיך ברקאן מעילא למתתא בליחסו, סמיך אלין
ארבעה סמכין: מחשבה. ורעותה. קלא. ומלה.
סמכינו בסויומא דקשורא, אחר קלא אתקשר ביה
בחדא, ואתעבידו כלחו חד.

ובאה אייהו בר נש דקשר קשرين דמאריה, וסמייך
סמייכין ברקאה יאות, ואתפונם בכל הגני מלין
דקאמון. זבא איהו בהאי עלמא, ובעלמא דאתמי.
קשר קשרים ימושך
ברכות ממטה למטה בלחש, תומך את ארבעת התומכים הללו: מחשבה ורצון, קול ודברו.
סםך בסיום הקשר, היקום שהכל נקשר בו באחד, וכלם נעשים אחד.
אשרי איש שקיים קשרו רבונו, וסמן סמכיות בראשו, ומתחפונם בכל הדברים הילו שאמרנו.